

מאז חטיפתי בבואנוס איירס שוב אין לי מגע אנושי נורמלי, אני יכול לדבר עם איש, אני יכול להתייעץ עם נפש חיה, חוץ מדיונים ענייניים, משפטיים, פרקליטיים. אדם שהוא תמיד לבד עם עצמו, מאבד את היכולת למצוא את המידה הנכונה. אני חושש שאיבדתי מזמן תכונות אנושיות רבות, הנחשבות לנורמליות. קודם כל: התקדח.

אני

נותרו לי רק כמה שביבים לזהות. יתכן שגם זה אחילי, אך אחרי ככלות הכל, ה' תקדח היא תוצאה נורמלית של בדידות אנושית.

כך אני דוגר על ענייני העבר. אך יכול אג, כאדם יחיד, המבודד לגמרי, אחרי חקיר רות קשות ללא הפסקה, לקבל תמונה נכונה מ-1500 המיסמכים שהונחו לפני בעת ה' משפט ולפניו?

כאשר התחילו לחקור אותי במיבצר ליד הר כרמל, אחרי נפילתי בשבי והעברתי לישראל, הבטחתי לעזור גם לתובע הכללי וגם לסניגוריו. החלטתי לספר את האמת. כמובן רק במידה שהיתה ידועה גם לי. אני טוען שמלאתי הבטחה זו כמיטב יכולתי.

שוב ושוב חיטטתי בכל פינה של מוחי. גם היה ברור לי שאין כל טעם להתעסק בשקרים. בלי ספק היה הדבר מסכך אותי בסתירות, והייתי נתפס.

יכול להיות כמובן, כי זכרוני נכשל בכמה נקודות. תמיד יש טעויות. גם אצלי.

ראשי בתור העניבה

יום למחרת, שני, 12 במרץ, הייתי ממונה על "הפתרון הסופי של הבעיה היהודית". שיש לזקוף על חשבוננו לבר את מתנה ההשמדה אושחין, את הגאון יצחק ב' את הרכבות הבלתיספורות ש' הובילו גברים, נשים וטף אל המוות. ובכן, מאמינים כי אני, כאדם יחיד, רצחתי מיליונים — אני, לגמרי לבדי, ללא עזרה מצד אחרים המסתמכים על שבוטתם: קצינים, עסקנים, פקדי מימשל, אקדמים, פרשני-חוקים, שגם הם מילאו את "חובתם" ושוב ממלאים אותה כיום — והמסתכלים בבזבז ומגבחה על אייכמן הרשע, כאילו לא דבק דם יהודי בידיהם.

והרי אני רק מילאתי פקודות, וקיבלתי תמורת זה את שכרי כחייל. האחרים נדחפו לעניין, והרהיחו ממני. בודאי ובחודאי אני רוצה לשים עצמי כשופט עליהם. אבל

במסינה שבסיציליה. לפני עשרים ושש שנה ניצח שם רספייג על אותה יצירה. כתב אותו מבקר עצמו, שביקר בזמנו את רספייג: "הנגינה של הכנר הראשון **אבי רהם קומפורט** הזכירה לעתים את רספייג עצמו". . . . בזכרון מוסיקאי ישן אחר נזכר **פרנק פלג**, לקראת הופעתו הקרובה באודיטוריום ויני בירושלים. פלג היה נוהג לנסוע בכל הארץ עם הצימבלו שלו ולנגן. לפני שנתיים התקלקל הכלי. כעת, משהביא כלי חדש, נזכר בהופעתו הראשונה באולם בצלאל בירושלים, שם ניגן את וריאציות גולדברג **ליוהן ספסטראן באר**. כשסיים את היצירה ב-11 כלילה הריע לו הקהל וביקש הודן. פלג לא התעצל וניגן את כל היצירה מתחילתה . . . שעה שביקר בבית הספר לציור אשר בבתיים לא הציץ אפילו הצייר **מארק שאנאל** בציורים. לעומת זאת הכיט שעה ארוכה בציורים שהיו תלויים לכבודו על הלוח, כאשר הגיע לבית הספר גולדון בעיר. הצייר שבציוריו התבונן שאנאל: מארק שאנאל . . . החיפושים הרבים אחרי הקריינית הנזכרת בסיפורו של אלי אביבי, "העבריות יפות בטבע" (העולם הזה 1273) הובילו אל הקריינית **ראומה אלדר**. ראומה עצמה הוותה רק בכך שהיא הציעה לאביבי להעמיד כל בחורה המגיעה למקום במבחן אש: להציע לה להתפשט ולרקוד על הגג בעירום. ראוי מה עצמה לא עברה, לדבריה, את המבחן. . . . **עיתור גלביץ**, כתבו של השבועון עולם הקולנוע באירופה, הנראה בעצמו ככוכב קולנוע, חזר השבוע ארצה. עיתור, שסיים בפאריס לימודי יחסים דיפלומטיים, עומד לנסות את כוחו בקשירת קשרים עם כוכבים גם בזירה הדיפלומטית.

החולה המדומה

אחד מבעלי של תיאטרון החמאם היפואי, אברהם (פשוט) דשא, החל להחיות מחדש את התכנית שלושה בסירה אחת, שעה ש' הומין את משתתפיה החתיקים של התכנית לחזור ולהשתתף בהפלגה מיוחדת של הסירה שתבוצע בפורים השנה . . . שני מאורעות חשובים אירעו בעת ובעונה אחת לדוגמנית, שהיתה גם ציירת אופנה, **נרי רית בתיער**, שעה שילדה את בתה במחצית הדרך בין גויירוק ללוס אנג'לס. נורית נסעה אותה שעה לטקס קבלת הס' מכת'מהנדס של בעלה, **רמי צוריאל**, הלומד מקצוע זה בארצות-הברית . . . פגשו מקורי המציא השבוע **יצחק ספרן**, אחד מבעלי של מועדון-היללה הירושלמי בכחוס, שעה שהרגיש ברע ורצה לעבור בדיקה יסודית, מבלי שיהיה חבר בקופת חולים ההסתדרותית. ספרן התיישב בניצן הירושלמי, ביום התקפה קשה, שעה שחברו טילפן למגן-דודאדום והועיק אמבולנס. הוא נלקח למרפאה, עבר שם מיד בדיקה יסודית . . . חולה אחר שעלול להצטרף לספרן, הוא שותפו בבכחוס, **יהושע קופרשטיק**. סיבת המחלה: **ראיה אדי אס**, אשר ניהל את בכחוס בהצלחה רבה (העולם הזה 1269), הודיע השבוע על כנותו לפרוץ באר משלו בירושלים ועל ידי כך להנחיל להתחרות המתנהלת בירוש' לים בין מועדוני-היללה, בכחוס וטורמלל. אין ספק שהנהגים הראשיים מתחרות זו, יהיו קודם כל השתייכים הירושלמיים. . . . נסיון אמנותי מעניין ערך השבוע הומר **צדוק סביר** בעת הופעה בחולון. סביר, שהשתתף בתחילת השבוע בהקלטת תכנית משלו בבידור 62, רצה לשמוע גם הוא את התכנית. לכן הודיע באמצע ההופעה בחולון: "כעת תשמעו בביצוע נדיר: דואט בביצוע סביר". הוא הוציא מכיסו רדיו טרנזיסטור, קירבו למיקרופון ושר יחד עם קולו שבקע מן המקלט. . . . האם הפסידו הכרישים נתחבשר אשר מיליארד בני-אדם מייחלים לטרפז? זו השאלה שהטרידה ה' שבוע את כל עתוני העולם, אחרי ש'**יוון מאנספילד** חובבת-החישוף נעלמה בים וגמאצה כעבור 24 שעות, בריאה ושלמה, בהברת בעלה איש-השרירים. טענה גיין: היא נהגה בלילה הסירה בעת שבעלה עסק בסקיהמיים. לפתע ראתה כרישים, ובהלה, גרמה להפיכת הסירה, מילטה עצמה בקושי אל האי העמונים, הוידעים כי באזור זה אין כרישים בכלל, היו אחוזי-ספק. כמה מהם אף העזו להעלות שאלה מחתירה: האם היה זה תעלול-פרסומת? השיב הבעל המרו: גז: גיין אינה זקוקה לתוספת פרסומת.

פסוקי השבוע

● **שר האוצר לוי אשכול**, בנאום במרכז מפא"י: "ברור שעושים שגיאות בביצוע הפיחות. סוף סוף אני עושה את זה בפעם הראשונה."

● **ח"כ ישראל בריינר**, בויכוח על הפיחות: קואליציה אינה חתונה קאתולית, אבל גם איננה פגישה מיקרית של שני אוטובוסים בתחתנה!"

● **הסופר אברהם קריב**: "המחזאות המודרנית היא ביב של העולם האמנותי ותרבות הבידור של ימינו היא העולם התחתון של האמנות."

● **שמועון מפא"י, הפועל הצעיר**, במאמר ראשי: "מה טוב שבימי שבות המהנדסים וחטיפת הילד יוסליה מחיק אמו ומשפטי ריגול — הותקנו אצלנו חלונות צבעוניים, מעשה ידיו של מארק שאנאל!"

● **התובע הכללי האמריקאי, ויליאם תומקיןסמאר**, על החלפתו של רודולף אבל בפרנסים פאורס: "ארצות הברית החזירה לרוסים איש בעל ערך רב בעוד שהיא קיבלה תמורתו נהג פשוט של מטוס!"

כשקיבל על כך אישור הודיע לזריזי ב' שמחה: "אם כך, מגיעה לכם מתנה ממני. אני נותן לכל עיר בישראל שעברה את חמישים אלף התושבים — עוגב!" זריזי הנבון שלא ידע מה לעשות בעוגב מצא לבסוף פתרון: "אנחנו באמת מודים לך, אבל אולי אפשר לתת מתנה מועילה יותר לעיר עולים מתפתחת?" האורח הרהר רגע ואחר הציע: "אשתי נפטרה לפני זמן לא רב, לכן במקום עוגב אבנה בעיר בית ספר למוסיקה על שמה" . . . לקבלת פנים משפחתית זכה איש תנועת המושבים, חבר נהלל **שמואל דיון**, שעה שערך ביקור במושב בית-עזרא ליד גדרה. אנשי המושב ערכו יומיים לפני כן הפגנה לפני משרדי הסוכנות בירושלים, קיבלו את פני דיון בקריאות: "אנחנו לא צריכים אותך! שיבוא במקומך דיון אחר — שר-החקלאות משה דיון!"

★ ★ ★

זבחון האש

סערה בכוס המים של החיים הדיפלומ

ג'יין מאנספירד אחר המקרה נתח לכרישים

טיים בארץ, עורר שגרירה של חוף השנה בישראל, **ג'ון כפמיוס מוקיי**, שעה שהחליט להגיב על היעדרם של דיפלומטים שונים ממסיבות הקוקטייל שהוא עורך ב' ירושלים. מוקיי הכועס פנה למשרד החוץ הישראלי, התלונן שאנשי הסגל אינם באים אליו. הדבר עורר את רוגזם של כל הדיפלומטים, הטוענים שמוקיי לא היה צריך לפ' נות למשרד הישראלי, שאינו ממונה על איש מהם, אלא לכל היתר ללכת לזקן הסגל הדיפלומטי, שגריר בריית-המועצות **מיכאיל בודרוב** . . . צניעות ההולמת את רוח ארצו הצפוגית גילה שגרירה כחול העיניים של דנמרק בישראל, **פאול דניאל סטיני ברגר**, שעה שהגיב על דברי שבח על התנהגותם של הדנים בימי המלחמה נגד הנאצים. "באיזה עולם אנו חיים", אמר השגריר, "כשהצלת חיי אדם הופכת לדבר יוצא דופן!" . . . לתחיה מיוחדת ולביקור רת מקורית זכו אנשי התנועות הקאמרית הרמת-גנית, שעה שניגנו את היצירה חחר לות עתיקים של **אנטוניו רספייג**

מודעה הסתדרותית
באסיפה פומבית בת-לאביב, בה הסביר השבוע את סיבות הפיחות, נזכר שר האוצר **לוי אשכול** בשני משקיעיהן זרים ש' באו אליו ושאלו אותו כיצד לעשות בישראל הון קטן. "פשוט מאד", ענה להם, "באים ארצה עם הון גדול וכאן כבר נשאר מזה רק הון קטן!" . . . תמים לגמרי נשמע השבוע ח"כ מפא"י **ישראל קרגמן**, ב' שעת הדיון בכנסת על הפיחות. באמצע נאומו בזכות המיבצע הסקיתתו קריאת בנינים: "הרי גם שר המסחר והתעשייה **פנחס ספיר** היה נגד הפיחות!" קרגמן השיב בתימהון: "מה פתאום ספיר מתנגד? — תראו איך הוא עוזר לאשכול להת' גבר על הבעיות!" . . . על מודעות התע' מולה של המהנדסים, שהתפרסמו מדי יום בעתונות, הגיב שר האוצר **לוי אשכול** באחת מפגישותיו אתם: "דפקתם אותי טוב, הא? אבל אין דבר" על מודעות אלה, אותן כתב עבור המהנדסים הפיליטוניסטים **יוסף (ני) ויניצקי**, אמר שר-העבודה **יגאל אלון**: "הייתי שמח לו היה לי איש יחסי"